

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.059 van 26 april 2012
in de zaak A. 204.518/IX-7624**

In zake : André DE WINTER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Mallien
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Meir 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de POLITIEZONE NETELAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sofie Cauwenberghs
 kantoor houdend te 2440 Geel
 Diestseweg 155
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 13 april 2012 van de korpschef van de politiezone Neteland waarbij het verzoek tot wraking van de korpschef in de evaluatieprocedure ongegrond wordt verklaard.

 De verzoeker vraagt dat bij wege van voorlopige maatregel aan de verwerende partij het bevel opgelegd zou worden om het dossier met betrekking tot het verzoek tot wraking aan de minister van Binnenlandse Zaken op te sturen teneinde een beslissing te treffen over de wraking van de korpschef en evaluator D. Fosselle in de evaluatie van de verzoeker.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 april 2012 om 12.00 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Mallien, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Sofie Cauwenberghs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is commissaris van politie, tewerkgesteld in de politiezone Neteland.

3.2. Eind januari 2012 nodigt de verwerende partij de verzoeker uit voor een evaluatiegesprek, gepland op 30 januari 2012. Er wordt een evaluatieverslag bijgevoegd, opgemaakt door commissaris Fosselle, evaluator, waarin de wijze van dienen van de verzoeker “onvoldoende” wordt bevonden.

3.3. Op 25 januari 2012 schrijft de raadsman van de verzoeker aan de verwerende partij dat zijn cliënt uitgenodigd is voor een evaluatiegesprek op 30 januari 2012, maar dat dit gesprek niet zal kunnen doorgaan aangezien voorafgaand aan de evaluatieprocedure eerst een nieuw plannings- of functioneringsgesprek gehouden diende te worden -het gesprek van 26 november 2009 zou daarvoor “niet meer toereikend” zijn- omdat de verzoeker niet meer op de dienst milieu werkte. De raadsman beklaagt er zich over dat er gehandeld is alsof reeds een definitief evaluatieverslag voorlag. In dezelfde brief vraagt de verzoeker dat commissaris Fosselle zich zou terugtrekken als evaluator -om de redenen “die (hem) gekend zijn”- en betwist hij de inhoud van het evaluatieverslag dat hem was voorgelegd.

3.4. Op 30 januari 2012 heeft een functioneringsgesprek plaats. De verzoeker ondertekent dit stuk voor kennisneming op 10 februari 2012. Hij gaat niet akkoord en neemt zich voor een bezwaarschrift in te dienen.

3.5. Op 25 februari 2012 schrijft de raadsman van de verzoeker naar de verwerende partij dat hij verwacht dat commissaris Fosselle zich onthoudt als evaluator “op manifeste wrakingsgronden” en dat hij graag een echt functioneringsgesprek zou hebben waarin alternatieven van tewerkstellingen onderzocht worden.

Op 7 maart 2012 herhaalt de raadsman van de verzoeker, nu tegenover de voorzitter van het politiecollege, zijn vraag tot wraking van commissaris Fosselle. Hij vindt hem een “pion van een welbewuste strategie om (hem) het leven onmogelijk te maken”.

3.6. Op 29 maart 2012 schrijft de verzoeker aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de korpschef. Hij zet uiteen dat hij een nieuw voorstel van evaluatieverslag ontvangen heeft met het oog op een evaluatiegesprek met commissaris Fosselle op 2 april 2012, dat hij vroeger gevraagd heeft dat commissaris Fosselle zich zou onthouden “op de aan hem gekende

wrakingsgronden”, dat hij daarop geen antwoord gekregen heeft en dat de wrakingsprocedure bijgevolg door de minister behandeld moet worden. Hij vraagt nu de wraking van commissaris Fosselle én van de korpschef wegens “manifeste partijdigheid van deze mogelijk evaluatoren, minstens een kennelijke schijn van partijdigheid” waardoor het wezen van de evaluatieprocedure miskend wordt. Hij vraagt om door de minister gehoord te worden.

3.7. Op het evaluatieverslag van 2 april 2012 wordt vermeldt: “betrokkene wenst niet dat het evaluatiegesprek doorgaat. Hij weigert te tekenen”. Commissaris Fosselle maakt een verslag op van het gebeuren.

3.8. Op 4 april 2012 zendt de verwerende partij stukken aan de minister van Binnenlandse Zaken en licht zij haar visie toe.

3.9. Op 6 april 2012 schrijft de raadsman van de verzoeker aan de raad van beroep met de vraag om de zaak tot zich te trekken en uitspraak te doen over de vraag tot wraking. De secretaris van de raad van beroep deelt hem mee dat het verzoek evident onontvankelijk is.

3.10. Op 13 april 2012 treft de korpschef -volgens de verwerende partij zou het een antwoord zijn op de brief van 29 maart 2012 en reeds mondeling beantwoord op 30 maart 2012- een “besluit” dat in volgende termen gesteld is:

“Besluit van de korpschef van 13 april 2012
Interne Zaken HRM
Operationeel personeel. Statuten personeel. CP André De Winter
(44-26033-20).
Wraking evaluator en eindevaluator.
Goedkeuring
Rechtsgrond:
• De wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.
• KB 30 maart 2001
• Art. 828 Ger. W.

Motivering:

In het verzoek tot wraking ingediend door de heer De Winter, ontvangen op 30 maart 2012, werd in strijd met de realiteit beweerd dat er partijdigheid zou zijn in hoofde van commissaris Fosselle en in mijnen hoofde.

Er is geen sprake van partijdigheid. Enige concrete aanwijzingen daartoe worden zelfs niet geponeerd, laat staan aannemelijk gemaakt.

Geheel ten overvloede wordt opgemerkt wat volgt. Partijdigheid als algemeen rechtsbeginsel is geen rechtsgrond op basis waarvan wraking gevorderd kan worden. Enkel de rechtsgronden vermeld in art. 828 Ger. W. kunnen aangewend worden ter ondersteuning van een wrakingsverzoek. (Cass. 24 november 1994)

Art. 828, 1° Ger. W. bepaalt dat wraking mogelijk is wegens wettige verdenking. Opdat er sprake is van wettige verdenking, dient de verdenking objectief gerechtvaardigd te zijn. (Cass. 28 januari 2004)

Van een objectief gerechtvaardigde verdenking is in casu geenszins sprake, noch ten aanzien van de heer Fosselle, noch ten aanzien van ondergetekende, reden waarom ondergetekende bevoegd was om te beslissen dat er geen sprake was van een grond tot wraking.

Beslissing:

De korpschef besluit in volgende artikelen:

Artikel 1: Onderwerp

De beslissing dat het verzoek tot wraking ongegrond is, vrijdag 30 maart 2012 mondeling meegedeeld aan de heer Fosselle, bij deze schriftelijk te bevestigen.

Artikel 2: Uitvoering

De korpschef gelast de dienst HRM om een exemplaar te bezorgen aan:

- de raadsman van de heer De Winter
- minister van Binnenlandse Zaken
- de heer Dany Fosselle
- dienst HRM”.

Van dit besluit wordt nu de schorsing gevorderd.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Zij stelt dat de korpschef, nu hij niet van oordeel was dat er tegen hem geen grond van wraking ingeroepen kon worden, overeenkomstig artikel VII.I.6 § 2, van het RPPol zelf een beslissing kon nemen over de vraag tot wraking van commissaris Fosselle, terwijl het aan de minister toekomt te beslissen over het verzoek tot wraking van de korpschef. Zij stelt dat, wat de wraking van de

korpschef betreft, het antwoord van de minister afgewacht moet worden, zodat de vordering wat dat betreft niet ontvankelijk is.

5. De Raad van State onderzoekt, desgevallend ambtshalve, of het verzoek ontvankelijk is *ratione materiae*. Te dezen vraagt de verzoeker de schorsing van de beslissing waarbij de korpschef, in het kader van een opgestarte evaluatieprocedure, zich uitspreekt over de vraag tot wraking van de evaluator en van hemzelf.

Dergelijke beslissingen -die betrekking hebben op de aanwijzing van een bestuursorgaan dat bepaalde beslissing moet nemen- zijn voorbereidend in het kader van de evaluatie. Zij sorteren op zich geen eigen rechtsgevolgen -zij brengen geen wijziging in de rechtstoestand van de verzoeker- en hebben dan ook niet het karakter van een echte voorbeslissing die op zich met een annulatieberoep bestreden kan worden. Eventuele onregelmatigheden ervan zullen enkel als annulatiemiddel tegen het uiteindelijk evaluatiebesluit aangevoerd kunnen worden.

6. De hoofdvordering is niet ontvankelijk. De subsidiaire vraag van de verzoeker tot het bevelen van voorlopige maatregelen is het bijgevolg evenmin.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche